

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Gyimesi Miklós pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek az elnök által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés következményei iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságnál 2.M.341/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság Mf.21.014/2007/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. október 22. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fejér Megyei Bíróság Mf.21.014/2007/4. számú ítéletének felülvizsgálattal nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját 10.000 /tízezer/ forintban, az áfá-t 2.000 /kettőezer/ forintban állapítja meg, melyet az állam visel.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetése érvénytelen volt. Következményként az Mt. 100. §-ának (4), illetve (7) bekezdésének alkalmazását kérte.

A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 2.M.341/2005/15. számú ítéletével megállapította, hogy a felek között 2004. december 31-én létrejött munkaviszony közös megegyezéssel való megszüntetése érvénytelen volt. Kötelezte az alperest 160.000 forint és annak kamata megfizetésére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2004. március 1-jétől állt az alperes alkalmazásában

határozatlan időre kötött munkaszerződéssel, programszervező munkakörben, havi 160.000 forintos munkabér mellett.

A munkabér egy részét a Munkaügyi Központ biztosította, foglalkoztatás bővítő támogatás formájában.

A felek a munkaviszonyt közös megegyezéssel szüntették meg 2004. december 31-én. Az intézkedést az alperes kezdeményezte, arra hivatkozással, hogy a foglalkoztatás bővítő támogatás folyósítása megszüntetésre került, az alperes pedig anyagi helyzete miatt nem tudja önerőből finanszírozni a felperes foglalkoztatását. A felperes 2005. január 15-étől március 29-éig munkanélküli ellátásban részesült, emellett társadalmi munkában látta el az alperesnél tevékenységét. Az alperes 2005. január 18-án ismételten bejelentette igényét a foglalkoztatás bővítő támogatás iránt, azt azonban a munkaügyi központ elutasította arra hivatkozva, hogy a felperes munkaviszonya közös megegyezéssel a továbbfoglalkoztatási idő alatt szűnt meg, így nem valósul meg a foglalkoztatás bővítése.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a közös megegyezés megkötésekor az alperest is az a szándék vezérelte, hogy a felperest - a támogatás ismételt folyósítása esetén - a jövőben újból alkalmazni fogja. Ezt támasztotta alá a perben tanúként meghallgatott K. B. munkavállaló tanúvallomása is, aki úgy vallott, hogy több munkavállaló foglalkoztatása is attól függött, kapnak-e támogatást. Ebből következően a bíróság azt állapította meg, hogy a közös megegyezésre vonatkozó megállapodás megkötésekor mindkét fél ugyanabban a téves feltevésben volt, miszerint köztük néhány hónap elteltével ismételten munkaviszony jön létre. A felek között a munkaviszony megszüntetésére létrejött megállapodás tehát érvénytelen. A bíróság az Mt. 100. §-ában foglalt jogkövetkezmények alkalmazása helyett, az Mt. 10. §-ának (2) bekezdésében foglaltakat alkalmazta, és ennek alapján az alperest 30 nap felmondási időre járó átlagkereset megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fejér Megyei Bíróság Mf.21.014/2007/4. számú ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság helyes indokaira hivatkozott a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint.

A felperes felülvizsgálati kérelmében - tartalma alapján - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes kereset szerinti marasztalását kérte. Hivatkozása szerint az eljáró bíróságok tévesen alkalmazták az Mt. 100. §-ának rendelkezései helyett az Mt. 10. §-ának (2) bekezdésében foglaltakat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül (Pp. 275. § (2) bekezdés), és megállapította, hogy az az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az eljáró bíróságok egyezően jutottak arra a következtetésre, hogy a felek között 2004. december 31-én kötött közös megegyezéssel munkaviszony megszüntetésre irányuló megállapodás érvénytelen, mert annak elkészítésekor a felek ugyanazon téves feltevésben voltak. Mindketten abban bíztak, hogy a foglalkoztatás bővítő támogatás ismételt folyósítását követően a felperes újból munkaviszony keretében foglalkoztatható lesz az alperesnél. Ezen jogerős ítéleti megállapítást a felek a felülvizsgálati eljárásban nem támadták, ezért az nem volt vizsgálat tárgyává tehető.

Az eljáró bíróságok a perbeli esetben az Mt. 10. §-ának az érvénytelen megállapodásból eredő jogkövetkezményeire vonatkozó rendelkezéseket alkalmazták, annak ellenére, hogy ezen szabályozás az érvénytelen megállapodással létesített munkaviszony felszámolására vonatkozik. Jelen ügyben azonban a munkaviszonyt megszüntető megállapodás volt érvénytelen, amelynek következtében az Mt. 100. §-a szerinti jogkövetkezmények alkalmazásának lehet helye.

Az adott esetben a sajátos körülményeket értékelve azonban az volt megállapítható, hogy mindkét fél jóhiszeműen járt el a közös megegyezéssel jogviszony megszüntetésekor. A felperes ismerte az alperes helyzetét, tisztában volt azzal, hogy további foglalkoztatására ismételten kizárólag a támogatás biztosítását követően kerülhet sor. A periratok alapján mindkét fél számára egyértelmű volt a megállapodás megkötésének idején, hogy a munkáltató anyagi fedezet hiányában nem tudja biztosítani a felperes változatlan feltételek melletti alkalmazását.

Mindezen sajátos körülményeket értékelve a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a felperes igényérvényesítése nem jóhiszemű, tisztességes, jogát nem rendeltetésszerűen gyakorolta. Az adott helyzetben a másik fél - jóhiszemű - eljárásával szemben tanúsított felperesi magatartás és a közös tévedés felhasználásával történő igényérvényesítés nem tekinthető olyannak, amely további jogvédelmet élvezhetne. Ebből következően pedig a felperes részére az eljáró bíróságok által megítélt összegben túlmenően a követelés nem jogszerű.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése értelmében az állam viseli.

A pártfogó ügyvéd díját a módosított 7/2002.(III.30.) IM rendelet 5. §-ának (3) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. október 22.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő